

MEMORIA D'ESME- NES

CO-
MIS-
SIÓ:
ESTRATÈGIA

14è CONGRÉS
PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

BARCELONA
13-15 DESEMBRE
2019

ESTRATÈGIA

BEGUES

Redactat alternatiu per al punt 16, que consisteix en substituir al començament del punt l'expressió "Materialisme, per tornar a centrar-nos en les necessitats..."

per

"Centrar-nos, des d'una concepció filosòfica materialista, en les necessitats..."

CAMBRILS

- punt 31: On diu *trumfo* escriure **triomf**.
 - punt 33: On diu "amb un plantejament propositiu i dialogant" escriure **plantejament obert i dialogant**
-

ESQUERRA SOCIALISTA DE CATALUNYA (ESC-PSC)

Enmienda de **adición** aportada por Antonio Ruiz, Coordinador Político de la corriente ESQUERRA SOCIALISTA DE CATALUNYA (ESC-PSC).

Motiu: pues tras las dos últimas Guerras Mundiales y las decenas de muertos cosechados, nuevamente los sujetos políticos —en este caso, la izquierda- vuelve a ignorar que si no denunciamos al sistema y codicia del capitalista como causa básica de todos los males- no habrá posibilidad de solución alguna, por lo que aunque solo sirva de reflexión la siguiente enmienda de adición parcial que se adjunta 14, tras la 13, y en sustitución de la 14, que pasaría a reenumerarse con la 15 (B. Alternativa del socialismo democrático, de nou):

"Recordar a Antonio Gramsci que nos advertía: "el viejo mundo se muere. El nuevo tarda en aparecer. Y en ese claroscuro surgen los monstruos", o a Lord Byron: "El mejor profeta del futuro es el pasado", o La Internacional: "Ni en dioses, reyes ni tribunos está el supremo salvador" o a Albert Camus: "Creo en una Europa Unida, que se apoye en América Latina y, más tarde, cuando el virus del nacionalismo haya perdido fuerza, en Asia y en África" y la recuperación del marxismo no solo como método de análisis sino como instrumento de transformación de la realidad y el papel fundamental que en este período debe jugar la clase trabajadora, al frente —y no a remolque de otros sectores sociales: clases medias, sectores populares- y por ello el PSC debería ser no solo un proyecto de gestión eficaz sino de movilización social, pues los "monstruos" que más arriba nos alertaba Gramsci están amenazantes a la vuelta de la esquina. Pasando a ser radicalmente democráticos o consecuentes entre lo que se piensa o defiende de nuestros principios, el programa de transformaciones que se promete y lo que se hace. Y ser audaces y confiar la toma de decisiones importantes por los socialistas por medio de consultas periódicas y por los ciudadanos en el ámbito que les afecta. Suiza es un ejemplo. Y para que haya realmente un debate interno democrático y se resista a las presiones de los lobbies y de los poderes fácticos internacionales, debe garantizarse el funcionamiento por medio de las corrientes de opinión política, que sigue siendo la asignatura pendiente en todos los partidos políticos.

CIUTAT VELLA

Afegir al final de l'article 26:

"(...) així com la relació, avui massa distant, amb el Sindicat a l'origen del Partit Socialista a Espanya i Catalunya, la UGT."

L'EIXAMPLE

Esmenes de **substitució** i **supressió**

Paràgraf 3, línia 1: "El neoliberalisme, *buscant reduir el paper dels Estats a la mínima expressió*, empeny la mercantilització..." [crec important cridar l'atenció en vers a un dels efectes més preocupants del Neoliberalisme]

Paràgraf 4, línia 6: Suprimir "no abordables col·lectivament i" [per què no s'entén]

Paràgraf 7, línia 9: "la contaminació de l'aire, *la invasió d'espècies invasores desplaçant d'altres autòctones*, l'escassetat..."

Paràgraf 8, línia 2: "Les classes populars i mitjanes, *i especialment i en general els joves*, en resulten molt més afectats..." [en la redacció anterior els joves queden diferenciats de les classes socials]

Paràgraf 9, línia 4: Suprimir "per raons evidents com a causants en bona mesura de la crisi." [per què no s'entén]

Paràgraf 10, línia 3: Nova redacció: "...el retorn al primer pla de propostes polítiques *populistes* de replegament *identitari*: nacionalismes, ultraconservadorismes tradicionalistes ..."

Línia 8: Sustituir "comunitarismes" per "populismes". [En general, hi han diferents corrents qualificades de 'comunitaristes' i no a totes es poden vincular les afirmacions que es fan en el text. En canvi, sí es afirmable dels populismes.]

Paràgraf 11, línia 1: Sustituir "comunitarismes" per "populismes".

Paràgraf 14, línia 9: Suprimir tot el paràgraf "les grans coalicions nostàlgiques amb els conservadors ... els verds en particular". [per què no s'entén]

Paràgraf 15, in fine: Canviar 'comunitari per 'identitari'.

Paràgraf 17: Es proposa una nova redacció: "Els drets humans universals marquen les nostres fites, amb total respecte a les altres regles de la Democràcia (separació dels poders sorgits de la participació de la ciutadania i subjecció al Dret). La nostra acció política se sustenta en l'honestat i el respecte; el convenciment impulsa el nostre afany de lluita, tot buscant l'acord. Això fa del debat d'idees el nucli de l'acció política. Aquest són els nostres fonaments ètics."

Paràgraf 42, línia 2: Suprimir "no independentista" [per què s'aspira a articular tot l'espai catalanista i progressista, com es diu en propi text]

Paràgraf 44 in fine: Canviar "nacionalisme" per "independentisme" [per que si no el que es diu entra en contradicció amb el reconeixement de la catalanitat, de l'existència de diferents pobles o nacionalitats, com sosté la Constitució]

APORTACIONS

1.- Esmena general per revisar el text i utilitzar un llenguatge inclusiu.

2.- Paràgraf 7. Substituir "L'efecte combinat de neoliberalisme, globalització i digitalització mina definitivament la sostenibilitat ambiental del planeta per a l'espècie humana després de molts decennis de sobreexplotació."

Por "Des de fa uns quants decennis ens trobem davant una crisi mediambiental que ha anat empitjorant a mida que la ignoràvem i que avui ja està en fase d'emergència".

3.- Paràgraf 8. Substituir "En un context de positiva repolitització", per "En un context de repolitització".

4.- Paràgraf 12 línia 7: Addició "i sociològiques (modernitat líquida, individu versus societat, etc.)."

5.- Paràgraf 13. Substituir "algoritmes " per "algoritmes i IA no sotmesos a regulació".

6.- Paràgraf 14. Eliminar "de mes homogeneïtat", ""(els verds en particular)" i afegir a la fi "adaptar-nos a les noves formes d'activisme".

7.- Paràgraf 16. Substituir "Materialisme per tornar a centrar-nos" per "Socialdemocràcia per tornar a centrar-nos".

8.- Paràgraf 18. Afegir després de "municipalisme", "metropolitanisme i supramunicipalisme".

9.- Paràgraf 20. Afegir després de "Drets laborals" "(estabilitat laboral, salari que permeti l'emancipació) , control del preu de l'habitatge, " i substituir "mes usdefruit i menys propietat " per " apostar per empreses d'economia col·laborativa i circular".

10.- Paràgraf 22. Substituir "tot plegat emparat per autèntiques institucions de govern internacional" per " tot plegat emparat per institucions de govern internacional".

11.-Paràgraf 23. Substituir "redistribució de l'aigua dolça" per "racionalització de l'ús de l'aigua dolça".

12.-Paràgraf 26. Substituir "Partits amb esperit de lideratge " per "El Socialisme ha de realitzar això amb esperit de lideratge".

13.- Paràgraf 30. Eliminar "per ser un sol poble ".

14.- Paràgraf 33. Eliminar "Sí, teníem raó".

15.- Paràgraf 40. Substituir "Llei de pluralitat lingüística" per "Llei de pluralitat lingüística per tot el Estat".

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Punt 1. Addició

Línia 8: entre "estils de vida", i "amb patrons de mobilitat"

"una nova sensibilitat per cuidar el Planeta i la resta d'éssers vius"

Quedant el paràgraf així:

El segle XXI va néixer en un context caracteritzat per la consolidació a nivell mundial de diferents tendències: l'expansió d'una economia basada en les energies fòssils i el consumisme que sobreexplota els recursos naturals; la implantació de les TIC en tots els àmbits de la vida, en particular via dispositius de telèfon mòbil; la millora generalitzada de la salut i l'esperança de vida, compaginades amb un descens de la natalitat i el boom de la longevitat i l'envelliment demogràfics; la igualtat home-dona; l'homogeneïtzació cultural planetària i el seu revers de diversificació i emfatització de les identitats; nous models familiars i d'estils de vida, **una nova sensibilitat per cuidar del Planeta i la resta d'éssers vius**, amb patrons de mobilitat que oscil·len entre els "nòmades cosmopolites" i els "sedentaris nacionals"; la multipolaritat geopolítica que exemplifiquen el G-7 i el G-20; el marc conceptual de la "fi de la Història.

Punt 7. Substitució

Línia 3: substituir "a espècie humana" per "les persones"

Addició

Línia 8: addició entre "biodiversitat," i "les catàstrofes naturals"

"la desaparició massiva d'espècies animals, la seva utilització i explotació en molts llocs del món,"

Addició

Línia 10 al final

“que inclou a tots els éssers vius que comparteixen el nostre Planeta.”

Quedant el paràgraf així:

Però la característica més diferencial i segurament més rellevant d'aquesta Gran Crisi és el seu vessant mediambiental. L'efecte combinat de neoliberalisme, globalització i digitalització mina definitivament la sostenibilitat ambiental del planeta per **les persones** després de molts decennis de sobreexplotació. És una crisi mediambiental d'enormes proporcions que avui està ja en fase d'emergència (i per a molts científics amb risc de caos climàtic si es supera un determinat punt de no-retorn en el grau d'escalfament del clima). La fràgil situació dels mars (amb el problema dels microplàstics al capdavant) i de molts ecosistemes únics, la dràstica disminució de la biodiversitat, **la desaparició massiva d'espècies animals, la seva utilització i explotació en molts llocs del món**, les catàstrofes naturals extremes, la contaminació de l'aire, l'escassetat d'aigua dolça o la saturació dels residus són alguns dels reptes mundials ingents associats a aquesta crisi mediambiental, **que inclou a tots els éssers vius que comparteixen el nostre Planeta.**

Punt 23. Addició

Línia 4: entre “biodiversitat,” i “benestar animal”

“compromís amb el”

Quedant el paràgraf així:

Sisè, sostenibilitat mediambiental global en front de la insostenibilitat del neoliberalisme i de la sostenibilitat local del comunitarisme. Això vol dir: transició ecològica i en particular energètica descarbonitzant l'economia, preservació dels ecosistemes i la biodiversitat, **compromís amb el** benestar animal, qualitat de l'aire, redistribució de l'aigua dolça.

Punt 27. Substitució

Línia 4: “un món més just i igualitari” per “un món més just, igualitari, solidari, integrador i respectuós”

Quedant el paràgraf així:

Un altre món sempre és possible. Ho han demostrat les lluites de centenars de milers d'homes i dones al llarg dels últims segles. Els i les socialistes tenim el nostre i volem construir-lo amb tothom que s'hi vulgui sumar, sense presses ni imposicions però sense defallir mai. **Un món més just, igualitari, solidari, integrador i respectuós**, un món que sincerament creiem millor. Avui que els éssers humans no hem tingut mai tants recursos i coneixements, tant marge per crear institucions i projectes associatius, avui estem més convençuts que mai que és possible.

GRÀCIA

Aportació sobre la Comunicació del militant de PSC-Gràcia.

Como periodista, creo que a grandes rasgos durante los dos años que llevo en el partido hemos perdido un aspecto importante dentro de la comunicación a la sociedad catalana en relación al independentismo que es el lenguaje de la izquierda.

El nacionalismo se ha apoderado y ha logrado pervertido una serie de expresiones y palabras que son propias de partidos de izquierda como el PSC. Podemos poner ejemplos como...Libertad de Expresión, Derechos humanos, Democracia...Estás expresiones que eran utilizadas por la clase obrera han sido asumidas por la clase política

nacionalista como suyas y ha conseguido generar un estado de alarma en sus bases, dando voz a personas que pertenecían a una mayoría silenciosa y dándoles un poder muy relevante.

Además, han generado que sus medios de comunicación, léase Tv3, Catalunya Radio, RAC 1 , ACN.. se erijan como los únicos medios que representan la realidad cotidiana.

El independentismo que surge de la burguesía catalana han manejado perfectamente los Medios de Comunicación. En este sentido han manejado perfectamente la movilización de sus masas y han conseguido un efecto de resistencia cívica y de proyecto político de clase.

En este aspecto nosotros no hemos conseguido en términos generales combatir este efecto comunicativo. En general nos hemos convertido, y no lo valoro de forma crítica, en elemento tranquilizador y de diálogo entre la sociedad.

Debemos también partir de la base que no hay neutralidad en los Medios de Comunicación y el independentismo ha creado un status de convivencia social y cultural que pretende ser determinante en la sociedad catalana, asumiendo además el papel de ser un ejemplo de comportamiento.

Es curioso en esa perversión del lenguaje que deben utilizar la filosofía de Lenin sobre la Prensa como medio de agitación y organización colectiva.

Me gustaría compartir con mis compañeros estas ideas sobre la comunicación de masas para poder desarrollar un posible cambio comunicativo.

Creo que sería bueno desmontar todo ese lenguaje perverso que utiliza el independentismo y volver a aglutinar lo y asumirlo por parte del partido.

La carga ideológica del independentismo es muy fuerte en todos sus mensajes y eso es un arma que deberíamos recuperar.

Hay muchos más conceptos que se podrían desarrollar en mi breve aportación.

A... Generación de estereotipos de comportamiento

B Integración social

C Conciencia nacional

D Vinculación entre el Emisor y el Receptor.

JSC

Paràgraf 1. **Addició.**

Text de l'esmena:

El segle XXI va néixer en un context caracteritzat per la consolidació a nivell mundial de diferents tendències: l'expansió d'una economia basada en les energies fòssils i el consumisme que sobreexplota els recursos naturals; la implantació de les TIC en tots els àmbits de la vida, en particular via dispositius de telèfon mòbil; la millora generalitzada de la salut i l'esperança de vida, compaginades amb un descens de la natalitat i el boom de la longevitat i l'envelliment demogràfic; la igualtat home-dona; l'homogeneïtzació cultural planetària i el seu revers de diversificació i emfatització de les identitats; nous models familiars i d'estils de vida (**esmena d'addició: una nova sensibilitat per cuidar del Planeta i la resta d'éssers vius**), amb patrons de mobilitat que

oscil·len entre els “nòmades cosmopolites” i els “sedentaris nacionals”; la multipolaritat geopolítica que exemplifiquen el G-7 i el G-20; el marc conceptual de la “fi de la Història”.

Paràgraf 7. **Addició.**

Text de l'esmena:

Però la característica més diferencial i segurament més rellevant d'aquesta Gran Crisi és el seu vessant mediambiental. L'efecte combinat de neoliberalisme, globalització i digitalització mina definitivament la sostenibilitat ambiental del planeta per a **(esmena de substitució: “espècie humana” per “a totes les espècies que cohabitarem”)** l'espècie humana després de molts decennis de sobreexplotació **(esmena d'addició: per culpa de l'espècie humana)**. És una crisi mediambiental d'enormes proporcions que avui està ja en fase d'emergència (i per a molts científics amb risc de caos climàtic si es supera un determinat punt de no-retorn en el grau d'escalfament del clima). La fràgil situació dels mars (amb el problema dels microplàstics al capdavant) i de molts ecosistemes únics, la dràstica disminució de la biodiversitat, **(esmena d'addició: la desaparició massiva d'espècies animals, la seva utilització i explotació en molts llocs del món)** les catàstrofes naturals extremes, la contaminació de l'aire, l'escassetat d'aigua dolça o la saturació dels residus són alguns dels reptes mundials ingents associats a aquesta crisi mediambiental **(esmena d'addició: que inclou a tots els éssers vius que comparteixen el nostre Planeta)**

Paràgraf 16. **Addició.**

Text de l'esmena:

Materialisme per tornar a centrar-nos en les necessitats i condicions de vida de les persones **(esmena d'addició: i la resta d'éssers vius)** i fer efectiva la seva emancipació; igualtat i interdependència per fer efectiva la llibertat de tothom; fraternitat per fer efectiu el reconeixement de totes les identitats; democràcia política i econòmica per fer efectiva la redistribució de poder i oportunitats sense exclusions. Aquests són els nostres fonaments polítics.

Paràgraf 23. **Addició.**

Text de l'esmena:

Sisè, sostenibilitat mediambiental global en front de la insostenibilitat del neoliberalisme i de la sostenibilitat local del comunitarisme. Això vol dir: transició ecològica i en particular energètica descarbonitzant l'economia, preservació dels ecosistemes i la biodiversitat, **(esmena d'addició: compromís amb la protecció i el benestar animal)**, qualitat de l'aire, redistribució de l'aigua dolça.

Paràgraf 27. **Addició.**

Text de l'esmena:

Un altre món sempre és possible. Ho han demostrat les lluites de centenars de milers d'homes i dones al llarg dels últims segles. Els i les socialistes tenim el nostre i volem construir-lo amb tothom que s'hi vulgui sumar, sense presses ni imposicions però sense defallir mai. Un món més just, igualitari, **(esmena d'addició: i solidari)**, un món que sincerament creiem millor, **(esmena d'addició: integrador y respectuós)**. Avui que els éssers humans no hem tingut mai tants recursos i coneixements, tant marge per crear institucions i projectes associatius, avui estem més convençuts que mai que és possible.

Paràgraf 42. Addició.

Text de l'esmena:

Aquest programa vol fer del PSC el primer referent de l'esquerra, el referent de l'esquerra social federalista i ecologista (**esmena d'addició: i animalista**), el partit articulador de tot l'espai catalanista i progressista no independentista. I alhora el partit del diàleg i la reconciliació, el partit disposat als acords transversals que, sense renunciar als seus postulats bàsics, pugui obtenir amb totes les altres forces polítiques del país. Un partit de govern, fiable, en el qui confiar per abordar els problemes del país i donar-hi resposta. En definitiva, aquest programa ha de fer del PSC el partit ròtula CAT/CAT i CAT/ESP, ha de fer del PSC, de nou, el primer partit de Catalunya (a tot el territori, a tots els sectors, a totes les generacions).

Paràgraf 27. Addició nou paràgraf.

Text de l'esmena:

PART II: En clau d'Estat

La declaració de principis PSC afirma rotundament que la nostra organització és hereva de la tradició de les lluites obreres i populars i fem nostres els principis del republicanisme i el federalisme; així com els seus combats per la llibertat, la democràcia, la igualtat i els drets de la ciutadania. Cal que ens remuntem doncs a l'etapa de la segona república, que principia un cop el 14 d'abril de 1931, en un context de crisi financera que endegà amb el Crack del 29, havent caigut la dictadura del General Miguel Primo de Rivera el 29 de gener de 1930 i, en darrer lloc, un cop s'evidencià la victòria dels partits republicans a les eleccions municipals del 1931 esdevenint el resultat d'aquests comicis un autèntic plebiscit contra la monarquia d'Alfons XIII, es proclamà la Segona República Espanyola. Model que torbava com a únic precedent al nostre Estat la breu etapa que constituí la Primer República Espanyola, entre 1873 i 1874. Aquesta parèntesi històric republicà no és pas aliè al nostra partit; ni ideològicament ni històricament.

Fou precisament llavors quan la Unió Socialista de Catalunya (USC), fundada el juliol de 1923 sota l'impuls de Manuel Serra i Moret i de Rafael Campalans i Puig, militants de la Federació Catalana del PSOE, formant part de la coalició presidida per Francesc Macià per les eleccions, arribaren a formar part del Govern de la Generalitat republicà, celebrades les eleccions del juny del 1931. En aquest context, el 9 de desembre de 1931, es promulgà la Constitució de la Segona República Espanyola; destacant molt especialment el reconeixement i la defensa dels drets de la classe treballadora; l'aposta per una organització territorial amb més autonomia per les diferents regions, atorgant el dret a que aquestes promulguessin els seus propis Estatuts; proclamant la laïcitat de l'Estat, tot suprimint l'assignació econòmica que l'Estat havia de satisfer a l'Església Catòlica i evitant la seva desmesurada influència social prohibint la seva incursió a l'ensenyança i aprovant el divorci.

Ara bé, l'agosament del Text no acabà aquí, es contemplà també una amplia declaració de drets i llibertats, suprimint tot tipus de privilegis i predicant la igualtat davant la llei, sense diferències per raó de sexe, classe social, idees polítiques o religioses. Capital és doncs l'específic reconeixement de la igualtat de drets electorals pels ciutadans d'ambdós sexes, del qual Clara Campoamor en fou una ferma defensora i, en conseqüència, al 1933, dins aquesta etapa progressista, les dones per fi pogueren votaren per primera vegada.

Per tot plegat, el PSC s'enorgulleix de ser una organització hereva dels valors republicans que impulsaren la instauració de la Segona República Espanyola i, en darrer terme, inspiraren el reconeixement i la garantia constitucional dels precitats drets. Així doncs, de conformitat amb els principis filosòfics socialistes, el nostre partit ha de lluitar amb determinació i fermesa per aconseguir l'estat democràtic, federal, laic i igualitari; conscients que l'arcaica institució de la monarquia no té pas cabuda.

Malgrat això cal advertir que, a la pràctica, no són poques les traves existents per assolir un estat Republicà on les ciutadanes i els ciutadans puguem escollir el President del Govern i el Cap de l'Estat; atès que això implicaria una reforma constitucional d'una tramitació prou complexa. D'entrada, en tot cas, una Reforma Constitucional només pot ésser impulsada pel Govern, per iniciativa pròpia o a sol·licitud de les Assemblees de les Comunitats Autònomes, el Congrés o el Senat. A més, en general, per dur a terme qualsevol reforma de la Carta Magna es requereix una majoria reforçada de tres cinquenes parts de cadascuna de les Càmeres o, en cas que això no sigui possible, donada la premissa d'haver obtingut un vot favorable de la majoria absoluta del Senat, quadrà aprovada al Congrés assolit el llinar de dos terços. Ara bé, la Constitució del 1978 pren en consideració certs temes de gran transcendència, la reforma dels quals es tramita per la via de l'article 168, fins al punt que pràcticament es blinden, atès que tractant-se de matèries especialment controvertides requeririen l'acord de la dreta i l'esquerra del nostre país. Aquest precepte estableix que per la introducció de propostes de reforma com la que vindria a instaurar la república serà necessària l'aprovació per majoria de dos terços de cada Càmera, així com la dissolució immediata de les Corts. Amb posterioritat, les noves Càmeres escollides hauran de ratificar la decisió i procedir a l'estudi del nou Text Constitucional que haurà de ser aprovat, de nou, per una majoria de dos terços de les Càmeres. Finalment, un cop duta a terme tota aquesta feixuga tramitació, caldrà que la reforma sigui sotmesa a referèndum per la seva ratificació definitiva.

Malgrat les dificultats que existeixen per assolir l'objectiu d'instaurar la Tercera República en el context de l'Ordenament Jurídic vigent i de la realitat política existent, fet del que som plenament conscients, cal que el PSC abandoni la posició ideològica i la pressió social per assolir-la i aposti de manera incansable per la Reforma Constitucional que és preceptiva.

Per tot plegat, el PSC fa palès el seu convenciment que l'Estat social, democràtic, federal, laic i igualitari pel que lluitem només pot ser republicà.

El canvi constitucional, sigui mitjançant la revisió i reforma en profunditat de l'actual text constitucional, sigui mitjançant la seva revisió completa a través de la discussió d'un nou text constitucional, és inevitable si es vol impulsar una autèntica transformació democràtica de Catalunya i d'Espanya. Som partidaris d'incorporar a la Constitució com a Drets Fonamentals, la protecció social i el dret a la salut, així com nous paradigmes relacionats amb l'aparició d'Internet que afecten molts sectors (cultura entre ells, per exemple). Els socialistes volem, tanmateix, incorporar a la Constitució el principi d'"Estabilitat Social" de la nostra despesa pública. En aplicació d'aquest principi s'hauria d'assegurar un nivell dels serveis públics bàsics (Educació, Sanitat, Serveis Socials i Pensions), que constituiria, en el seu cas, un mandat imperatiu en la distribució dels recursos públics del país. La reforma federal de la constitució ha de venir necessàriament acompanyada d'una reforma social de la Carta Magna i d'un aprofundiment i millora del caràcter democràtic de l'Estat. El consens democràtic és relativament fràgil, i exigeix que una àmplia majoria de la ciutadania consideri les institucions de què es dota a l'Estat com a legítimes i, alhora, representatives, la qual cosa imposa la seva revisió a mida que la societat es desenvolupa i madura.

PARÀGRAF: Part 2, A. Punt 28. **Addició** .

Text de l'esmena:

Curiosament, totes aquestes propostes comunitaristes han coincidit en desacreditar el valor del gran treball de la Transició dut a terme amb l'ampli consens admirable entre les forces polítiques d'aquell moment, i en qüestionar en un sentit o altre les lleis de memòria històrica, fent d'aquesta una arma per continuar l'enfrontament entre els pobles d'Espanya i les diferents ideologies. Aquests partits també han intentat

desacreditar-la i reescriure la història tot enaltint el bàndol vencedor i, tot i això, proclamant-se objectius davant la història d'Espanya.

Paràgraf Part 2 B, Punt 37. **Addició.**

Text de l'esmena:

Primer objectiu: unitat civil i cohesió social, allunyar definitivament l'espectre de les dues comunitats i la llosa de la desigualtat social i territorial. I assumir plenament la nova ciutadania i la interculturalitat que ens aporta. Es hora que les llengües, l'escola, els mitjans de comunicació audiovisuals catalans, la Diada i totes les manifestacions culturals catalanes (gegants, capgrossos, castellers, la sardana, la jota, el garrotin...), com també els himnes nacional, el Cant de la Senyera i la mateixa Senyera, entre d'altres. Es hora que tots els catalans i catalanes disposin dels mateixos drets i oportunitats econòmiques i socials.

MANRESA

Punt 3. Cal reforçar el missatge posant les idees principals al principi. Es proposa:

El neoliberalisme justifica la desigualtat, trenca el contracte social i el pacte capital-treball i posa sempre l'economia per sobre de la política. El neoliberalisme empeny la mercantilització de tots els aspectes de la nostra existència, aplaudeix l'acumulació i el benefici, promou la màxima desregulació de l'economia, qüestiona impostos i serveis públics, pregona l'individualisme competitiu i el relativisme (minimitzant la corrupció) com a principals referents morals. Des d'aquests postulats, el tractament del dret a l'habitatge com a mercaderia titulitzable és el símbol més expressiu de fins a on es va poder arribar.

Punt 4. Reformular paràgraf amb els següents canvis:

Línia 1. La globalització es basa en la hipermobilitat de capitals, béns i serveis **però restringeix fortament la mobilitat de les persones.**

Línia 5. Amb la globalització apareixen per tant riscos globals **que només es poden combatre a partir del reforçament o la creació d'institucions globals.**

Punt 5. No queda clar si la influència de la que es parla és positiva o negativa: "condicionen", es diu. Sembla imprescindible que no pugui quedar el dubte del que volem dir. Es proposen els següents canvis:

Línia 4. Les empreses multinacionals d'aquests camps lideren l'economia mundial i són una greu amenaça per les societats tant pel que fa a l'organització del treball com pel que fa a la privacitat personal.

Punt 9. Proposem canvi redactat de la línia 4.

Línia 4. Els conservadors, des dels 80 han anat abandonant la democràcia cristiana i el liberalisme moderat per abraçar sense recança la promoció del neoliberalisme, un neoliberalisme que ha sigut el causant, en bona mesura, de la profunda crisi global en la que ens trobem.

Entre el punt 14 i el 15. Cal afegir un paràgraf que fassi referència a la **recuperació de la consciència de classe:**

És imprescindible recuperar un discurs de consciència de classe que s'ha anat dissolent (tant la consciència com el discurs) al llarg d'aquests 40 anys d'ofensiva neoliberal. Els efectes tan brutals del neoliberalisme han fet que aquesta consciència de classe que hem de recuperar ja no sigui la de la classe treballadora en front dels patrons sino que ha de ser la del 99% en front de l'1%, la d'aquells que produïm valor real en front d'aquells que basen la seva riquesa en l'especulació, en la misèria de les persones i en la comercialització del medi ambient. Això fa que

hem de defensar treballadors, autònoms, aturats, les classes mitjanes, les que van ser-ho però han perdut aquest status, els empresaris de l'economia real i tots aquells desfavorits en front de les elits.

MATARÓ

1 – Esmena d'addició:

Afegir al final del paràgraf: “canvis en el models de les relacions laborals, que han determinat una pèrdua dels drets laborals assolits i la precarització del treball i el fenomen dels fals autònoms.”

26 – Esmena de supressió:

“sense vocació hegemnitzadora però”

31 – Esmena de supressió:

“malgrat alguns dubtes inicials”

35 – Esmena d'addició:

Després de “sobre el com.” afegir “sense perdre tampoc de vista la importància del “com”.”

35 – Esmena de supressió:

“(cf. Marc Programàtic)

37 – Esmena de substitució:

“És hora que les llengües, l'escola, TV3, la Diada o la senyera tornin a ser de tothom. És hora que tots els catalans i catalanes disposin dels mateixos drets i oportunitats econòmiques i socials.” PER “És hora que les llengües, l'escola, els mitjans de comunicació públics, la Diada o la senyera tornin a ser de tothom. És hora que totes les institucions polítiques, els organismes i tots els símbols del país tornin a ser de tothom. És hora que tots els catalans i catalanes disposin dels mateixos drets i oportunitats econòmiques i socials.”

37 – Esmena d'addició:

Afegir entre “...que ens aporta.” i “És hora que les llengües...”: “És hora que les Universitats i les Administracions Públiques tornin a ser de tothom”

39 – Esmena de supressió:

“és a dir tenir per horitzó votar un acord i no un desacord.”

41 – Esmena de substitució:

“redemptora que no existeix” PER “unida”

41 – Esmena d'addició:

Al final del paràgraf: “El futur d'Europa passa per convertir-la al federalisme.

MOLLERUSSA

APORTACIÓ

PEDAGOGIA, SI US PLAU...

Suposem que un potencial votant a unes eleccions (qualsevol) es pensa a qui donar el seu vot:

És una persona amb una formació cultural mitjana, amb una feina -pot ser- estable en el sector industrial o de serveis amb ingressos mitjans. Pot ser pare, mare, fill o avi d'una família mitjana, perquè ens entenguem, de les que a l'estiu, de vegades se'n poden anar uns dies de vacances encara que sigui al poble; es a dir, es pot tractar d'una persona que en diríem “stàndard”.

En l'àmbit econòmic, atenint-nos a la seva condició de treballador (o podria ser petit o mitjà empresari) seria atractiu un partit que, a banda de respectar la propietat privada, el sistema capitalista i la iniciativa emprenedora com a motor de l'economia, tingui clar que tothom ha de tenir les mateixes oportunitats, els mateixos serveis públics (universals i suficients), un sistema de pensions, de salut i d'educació universal i gratuït. A part de ser capaç de gestionar els diferents organismes públics amb la màxima rendibilitat social i equilibri econòmic.

També estaria bé que aquest partit proposés un sistema d'impostos que fos progressiu, tal que permetés que el que més guanya contribueixi més en el manteniment adequat d'aquests serveis i que, a conseqüència de l'anterior, esdevingués un mètode de redistribució real de la riquesa, entenent que l'esmentat sistema capitalista pot produir uns desequilibris (acumulació de recursos econòmics i manques d'oportunitats de prosperar a les classes desfavorides) que cal que siguin regulats per l'estat.

En l'àmbit social i de convivència, aquest partit promouria amb polítiques actives el respecte als drets d'expressió, igualtat entre homes i dones, llibertat de culte dins d'un estat laic i aconfessional, respecte a les diverses orientacions sexuals i acolliment i facilitació d'integració a totes les persones que hagin vingut d'altres països i cultures, fent extensiu tots els principis abans esmentats d'igualtat d'oportunitats.

Endinsant-nos també en el tema tan actual de l'encaix dels diferents territoris, regions, comunitats autònomes, nacionalitats, nacions...etc., que conformen l'Estat Espanyol, pot ser que el nostre potencial votant tingués clar que l'única forma de resoldre un conflicte sense que un, qualsevol, o totes les parts implicades esdevinguin en un desastre és la negociació. Una negociació en la qual hi hagués espai a la solidaritat, l'empatia i el respecte per l'adversari, però sense oblidar-nos que cadascú ha de conèixer la força real de què disposa, per fer-la valdre en cada moment segons es donin les circumstàncies.

Tot l'anterior, tenint en compte que aquest partit defensa que els canvis necessaris per arribar als objectius esmenats han de ser fruit d'acords dins de la legalitat i sense fórmules o dreceres rupturistes, que tan i tant mal han fet en el passat en molts països.

En definitiva - i on volem anar a parar des de l'agrupació de Mollerussa- és que aquest potencial votant "standard" representa al voltant d'un 75-80% de la població total i que el partit referit pot ser perfectament el PSC, llavors...

Com pot ser que a les diferents eleccions no arribem a aquests percentatges de vots??

Potser ens manca Pedagogia.

Ens expliquem....

Us sona la cançoneta de: "han deixat els calaixos buits", un "dèficit insostenible a causa d'una despesa excessiva", "un munt d'organismes i xiringuitos que no serveixen per res", "L'atur s'ha disparat"..etc..?.

Com pot ser que aquests imputs hagin calat en la ment de tantes persones i que es doni el cas en que paradoxalment, molts integrants de les classes més desfavorides votin als partits més de dretes amb opcions econòmiques neoliberals?

Hem de ser capaços de demostrar a la persona esmentada més a dalt que nosaltres recollim i posem en marxa les seves preferències de com ha de ser la seva (i la nostra) societat ideal. I a més, tenim l'avantatge de què podem mostrar que a les contrades on nosaltres hem tingut la possibilitat de desenvolupar aquest model, ho hem fet, i la nostra gestió ha esdevingut un èxit d'acord amb això.

Hem de ser capaços de contrarestar les mentides, mitges veritats, o informacions tretes de context per part dels nostres adversaris polítics, que tant i tant ens desprestigen, i fan que a falta d'arguments basats en dades de gestió, aquests "Fakes" facin aquesta feina amb massa èxit contra nosaltres.

Hem de tindre en compte que el nostre potencial votant, - i nosaltres mateixos-, per norma general no pot dedicar massa temps en llegir amb deteniment tots els programes electorals i estudiar les dades que ens ofereixen els mitjans. No podem fer triatge de les informacions verdaderes de les falses. Tendim a atendre mitjans periodístics amb editorials d'una determinada ideologia (la que ens sona millor) sense entrar a valorar si són del tot certes, i fugim de llargues exposicions i xerrades ideològiques amb frases complicades i difícils de pair, i per tant, el nostre criteri de vot ser influenciat per informacions esbiaixades.

En conseqüència, si volem transmetre adequadament el nostre missatge polític, si volem fer valdre la nostra gestió quan aquesta hagi sigut plenament exitosa i, si volem fer front als atacs mitjançant falsos tòpics d'altres formacions polítiques, hem de donar importància cabdal al tema de la comunicació. Hem d'invertir recursos en la formació dels nostres líders i representants. Potser hem de fer un cop de puny a la taula amb la màxima repercussió mediàtica quan, després d'un relleu en una institució, i tot i havent-hi fet una bona gestió, surti allò abans esmentat dels "calaixos buits". Potser haurem d'iniciar accions judicials (també amb la màxima repercussió mediàtica però potser amb menys resultats efectius) quan surti algun d'aquests mantres difamatoris. Pot ser que donem més importància en els parlaments públics a un llenguatge més planer i més contundent i inclús sense defugir de la polèmica quan tenim raó si estem sent difamats. En definitiva, potser arribarem a més gent si fem un discurs clar i marquem límits a les crítiques difamatòries injustes, fakes i altres mantres que tan bon resultat sovint donen als nostres adversaris polítics.

MOLLET DEL VALLÈS

10. Aquest buit de resposta a la crisi, fruit de la incapacitat d'autocrítica i la ineficàcia dels conservadors i de la manca d'alternativa dels socialdemòcrates, l'ocupa a partir de 2014 el reforçament o el retorn al primer pla de ~~les propostes polítiques de replegament comunitari: nacionalismes, populismes, ultraconservadorismes tradicionalistes o integrismes religiosos en diferents graus~~¹, combinacions i variants reobren el debat de la sobirania i instal·len la sospita de l'altre d'aquí o de més enllà (antielitisme nacional o europeu, xenofòbia, islamofòbia, Brexit, Trump...). Des de la simplicitat i la contundència de les veritats intuïtives i absolutes, els comunitarismes aposten per assolir l'hegemonia, el tot o res (per sobre de negociacions o pactes descafeïnats) sovint des del cabdillisme i sempre des de les trinxeres (amb mi o contra mi) i creuen que tot s'hi val, postveritat inclosa. Amb un ús massiu de les eines de comunicació digital i el terreny del descrèdit de la política convencional abonat, els ~~comunitarismes~~² s'apropien amb força del debat públic, guanyen molts vots i arriben a poder influir a les institucions de govern.

¹-Substituir des de "les propostes polítiques de replegament..... en diferents graus" per: populismes nacionalistes i populismes antisistema.

²-Substituir "comunitarismes" per: populismes nacionalistes i populismes antisistema

Igual substituir: Comunitarismes per populismes nacionalistes i populismes antisistema als articles-paràgrafs 11,

Igual substituir: Comunitarismes per populismes nacionalistes i populismes antisistema als articles-paràgrafs 14,

Igual substituir: Comunitarismes per populismes nacionalistes i populismes antisistema als articles-paràgrafs 15,

Igual substituir: Comunitarismes per populismes nacionalistes i populismes antisistema als articles-paràgrafs 22,

Igual substituir: Comunitarismes per populismes nacionalistes i populismes antisistema als articles-paràgrafs 23

RAONS: Creiem que és més clar establir dos tipus de populismes i no parlar de comunitarismes –concepte poc entenedor i com a marc de populismes, tradicionalistes i integrismes religiosos. Creiem que populismes nacionalistes que posen la patria per davant de tot i els populismes antisistema que volen derrocar les actuals normes, marcs i esquemes de convivència multinacionals per anar cap a altres sistemes ideals i, fins i tot, autàrquics, ja recull el conjunt de les noves i recuperades ofertes polítiques.

12. Ens trobem doncs avui, fruit d'aquest llarg procés d'erosió, immersos en SOCIETATS FRAGMENTADES, és a dir societats clivellades per molts factors que les subdivideixen i els fan perdre bona part de la seva cohesió interna. Aquesta fragmentació, retroalimentada per l'efecte bombolla d'Internet, es dona en termes ideològics (pluripartidisme consolidat i multiplicitat d'adscripcions identitàries), de condició socioeconòmica (precariat, dispersió de rendes...), culturals (migracions, estils de vida i alimentació...), territorials (capitals/zones despoblades, centre urbà/perifèries) i fins i tot geopolítics (EUA/EU, nord Europa/sud Europa). La fragmentació dificulta molt l'acord i la formació de majories socials i polítiques, el que comporta un doble efecte contradictori: d'una banda alentiment i debilitat en la vida institucional i per tant paràlisi en el desenvolupament econòmic i el progrés social; però de l'altre, desconexió institucional d'una realitat molt complexa que avança pel seu compte en múltiples direccions. Eliminar la part final del paràgraf 12: ~~El moviment dels “armilles grogues” a França és l'expressió més explosiva d'aquesta fragmentació¹.~~

13. Per això, quan la crisi només s'ha resolt en termes macroeconòmics (amb finalment la intervenció del BCE i la baixada dels preus del petroli), les societats fragmentades no n'han abordat les causes profundes ni estan abordant els reptes globals, vells i nous, que tenen plantejats. Uns reptes, encapçalats per la transició ecològica (a més del treball precari, la violència masclista, la postveritat, la biogenètica, ~~els drons¹, els algorismes²~~, les guerres comercials i el trencament dels acords internacionals, i els encara molt presents tràfic i trata de persones i tràfic d'armament i drogues), que el mercat ja ha demostrat que no pot o no vol orientar al servei de la col·lectivitat; uns reptes que són majoritàriament percebuts com a riscos i que ens poden portar al que s'anomena societats pòstumeres, és a dir societats incapaces de projectar futurs en positiu, de pensar utopies i no distòpies. B. L'alternativa del socialisme democràtic, de nou

¹-Substituir al paràgraf 13 “drons” per: Intel·ligència artificial; i “algorismes” per: big data

16. ~~Materialisme¹~~ per tornar a centrar-nos en les necessitats i condicions de vida de les persones i fer efectiva la seva emancipació; igualtat i interdependència per fer efectiva la llibertat de tothom; fraternitat per fer efectiu el reconeixement de totes les identitats; democràcia política i econòmica per fer efectiva la redistribució de poder i oportunitats sense exclusions. Aquests són els nostres fonaments polítics.

¹-Substituir a l'inici paràgraf 16: “materialisme” per: Redistribució

19. Segon, ~~empoderament personal¹~~ en front de la discriminació econòmica neoliberal i la segregació o jerarquització comunitària. Això vol dir: feminisme, dignitat en forma de drets civils i oportunitats per a totes les minories, polítiques de joventut i de longevitat, cultura de les capacitats.

¹-Substituir al començament del paràgraf 19 “empoderament personal” per: capacitar àmpliament a les persones

23. Sisè, sostenibilitat mediambiental global en front de la insostenibilitat del neoliberalisme i de la sostenibilitat local del comunitarisme. Això vol dir: transició ecològica i en particular energètica descarbonitzant l'economia, preservació dels ecosistemes i la biodiversitat, benestar animal, qualitat de l'aire¹, redistribució de l'aigua dolça
¹-afegir al paràgraf 23 entre "l'aire" i "redistribució de l'aigua dolça"... i posar: foment del transport públic,

27. Un altre món sempre és possible. Ho han demostrat les lluites de centenars de milers d'homes i dones al llarg dels últims segles. Els i les socialistes tenim el nostre i volem construir-lo amb tothom que s'hi vulgui sumar, sense presses ni imposicions però sense defallir mai. Un món més just i igualitari, un món que sincerament creiem millor. Avui que els éssers humans no hem tingut mai tants recursos i coneixements, tant marge per crear institucions i projectes associatius, avui estem més convençuts que mai que és possible.

¹-afegir un paràgraf després del 27: Tots aquests fonaments ètics, tot aquest conjunt de propostes, tota aquesta voluntat col·laborativa amb partits i moviments d'esquerra té la seva principal base d'acció i de relació amb la ciutadania als carrers i barris dels nostres municipis.

~~34. Primera premissa: la identitat del país, el que ens fa un sol poble és la ferma voluntat de conviure assumint la pròpia pluralitat.¹ Conviure és molt més que coexistir, és tenir objectius compartits i treballar per assolir-los entre tots i en benefici de tothom. Conviure a Catalunya i arreu demana avui respectar totes les identitats nacionals i practicar per tant el laïcisme nacional per assegurar la unió en la diversitat.~~

¹-Substituir al paràgraf 34 des de l'inici fins al primer punt "pluralitat", per: Primera premissa: la identitat compartida de Catalunya que ens permet conviure gaudint la nostra pluralitat.

RAÓ: temes d'identitat del país i conceptes de ser un sol poble, no els veiem encertats pel nostre partit i per a una bona part de la militància que en temes d'identitat o de sol poble podem no compartir; a banda a sonar a altres ofertes ideològiques. I la idea proposada de assumint la pròpia pluralitat, no el trobem engrescador i la idea de gaudir la nostra pluralitat i ser orgullosos és molt més ambiciós que "assumir" que apel·la a que no podem fer res més.

ROJ@S

1. Enmienda de **Adición** a la Parte I: EN CLAVE GLOBAL

Añadido previo al apartado A. *Societats fragmentades.*

1).- VISIÓN / MISIÓN DE LOS SOCIALISTAS:

Los Socialistas pretendemos alcanzar los máximos niveles posibles de LIBERTAD, IGUALDAD, SOLIDARIDAD, JUSTICIA SOCIAL, y bienestar para ciudadanía.

la Nacimos como un movimiento de clase, de la clase obrera, de la clase de los desfavorecidos sociales.

Nuestro fin es acabar con las injusticias sociales que produce la opresión de clase de los más poderosos, del 1% de la población en la que se concentra la riqueza, contra la mayoría social, la más débil, la que necesita protección, el 99% de la sociedad.

2).- NUESTROS VALORES Y PRINCIPIOS:

Los Socialistas nos organizamos para poder divulgar, educar y empoderar a la clase trabajadora sobre los valores del Socialismo

Nuestros principios y filosofía política están anclados firmemente a la Izquierda.

EL Socialismo es nuestra razón de ser. Nosotros no nacimos para ser un partido populista "atrapalotodo".

Para nosotros el Partido no es un fin en sí mismo, es sólo un medio para transformar esta sociedad, en beneficio de los trabajadores, de la mayoría social.

Para transformar esta sociedad, es imprescindible acceder al poder, y para asumir el poder, hace falta ganarle la batalla electoral a los representantes de la gran burguesía, del poder financiero, a los partidos políticos que les representan: la derecha liberal conservadora.

3).- ESTRATEGIAS:

a) Ante la globalización del capitalismo financiero; tender hacia la organización global de la lucha contra las desigualdades, la pobreza y el hambre en el mundo, propiciando la unidad de acción con las fuerzas del progreso social, asociaciones, sindicatos y partidos políticos.

b) Agudizar las contradicciones de la clase mayoritaria, la de los trabajadores, contra la de los rentistas del capital

c) Fortalecer la organización del Partido Socialista

d) Incardinar la acción política militante en el tejido asociativo, para desde él, mantener atenta y movilizada a la sociedad, contra los ataques constantes de la derecha neoliberal para revetir los avances conseguidos en estos 40 años de democracia.

e) Propiciar pactos con la izquierda plural de este país, para poder alcanzar el poder político e institucional, desde el que realizar las transformaciones sociales que mejoren la calidad de vida de la ciudadanía.

2. Enmienda de **Adición** al apartado B: L'alternativa del socialisme democràtic

REPÚBLICA

La premisa de la igualdad de oportunidades entre ciudadanos libres e iguales, pasa por la exigencia de la dignidad humana; de dejar de ser "*siervos de la gleba*", seres heredables por una casta de nobles de sangre real, donde, desde la cuna, hasta la tumba, se les mantienen unos privilegios onerosos que insultan la dignidad individual y de país.

Las 7 monarquías que todavía subsisten en Europa, son vestigios de un pasado despótico que hay que superar definitivamente.

Las monarquías son un vestigio medieval incompatible con una sociedad de personas radicalmente libres e iguales, haciendo imposible ser progresista y monárquico al mismo tiempo; el debate sobre la conversión de la Monarquía Parlamentaria en una República no es urgente pero de ninguna manera debe ser una cuestión tabú para la izquierda.

Socialista y monárquico son conceptos antitéticos. Si te rige el principio de IGUALDAD, no puedes aceptar el principio de PRIVILEGIO POR ORIGEN DE CUNA, que limita el concepto de ciudadano y le impide aspirar a la Jefatura del Estado.

El avance del Socialismo en el mundo, es consustancial con el modelo de estado REPUBLICANO.

3. Enmienda de **Adición** al apartado: EN CLAU CATALANA. Párrafo 27 bis

1.-El Socialismo Democrático, desde sus inicios, fundamenta su filosofía política en los principios y valores de la Revolución Francesa: LIBERTAD; IGUALDAD; FRATERNIDAD.

2.- La IGUALDAD y la FRATERNIDAD van intrínsecamente unidas. Se es fraternal desde el deseo de una igualdad solidaria con tus semejantes. La suma de IGUALDAD + FRATERNIDAD es la SOLIDARIDAD entre el género humano: solidaridad interpersonal; entre pueblos y naciones del mundo.

3.- Después de la descolonización de los grandes imperios de los siglos XVII, XVIII y XIX, los movimientos secesionistas de las modernas naciones del siglo XX y XXI, están fundamentados en el egoísmo económico y en el supremacismo social. En la insolidaridad explícita entre las comunidades más industrializadas, más ricas, para no ayudar a las más pobres y menos desarrolladas económicamente.

4.- Los movimientos secesionistas rompen la cohesión social y la convivencia pacífica entre los ciudadanos y los pueblos.

5.- El Socialismo nació hace 2 siglos y medio para luchar por la emancipación de la clase obrera, mejorando sus condiciones de vida y acceso al ascensor social, que ha de ir reduciendo gradualmente las diferencias económicas y políticas entre clases.

6.- El Estado Social y Democrático de Derecho (ESDD) es la expresión intermedia entre el antiguo estado absolutista y la idílica sociedad socialista, hacia la que vamos avanzando paulatinamente.

7.- La consigna básica de los socialistas es: “Trabajadores; pueblos y naciones de mundos, ¡¡UNÍOS!!”

Precisamente por fidelidad a esos principios fundacionales, el Socialismo como ideología es contrario a todo movimiento político que pretenda la división entre los pueblos.

8.-El movimiento nacionalista en Cataluña, que se tornó en independentista en 2012 para tapar la corrupción endémica y estructural de su clase política, perseguida por los tribunales, procesada y encarcelada, por favorecer contratos fraudulentos desde el *Govern de la Generalitat*, para financiar su estructura política y su propio enriquecimiento personal, a costa de vaciar las arcas públicas y cercenar los servicios públicos universales que desde el Estado del Bienestar habíamos construido desde la conquista de la democracia (sanidad; educación, seguridad, servicios sociales, ect)

9.- El movimiento secesionista en Cataluña ha conseguido paralizar la vida pública en España, imponiendo su agenda de conflicto social, desde hace 8 años. La clásica diferencia programática sobre políticas sociales entre las fuerzas de la derecha e izquierda política, ha quedado eclipsada.

El foco desde entonces está centrado en cómo resolver el conflicto político provocado por la burguesía nacionalista catalana.

10.- No es baladí recordar que el nacional-independentismo vasco intentó la secesión desde los años 60 del pasado siglo y después de 50 años de lucha fratricida, que nos ha costado casi un millar de muertos, tuvieron que reconocer su inutilidad y su fracaso.

11.- Lo que no fue posible allí por medio de las armas, no lo será aquí, con un Estado más legitimado y mucho más fuerte que el de entonces.

La burguesía nacionalista catalana, que ha muñado e impulsa el “*procès*”, tendrá que acabar reconociendo su derrota, después de haber engañado y frustrado a una buena parte de los ciudadanos de Cataluña, con falsas promesas en el camino hacia una insolidaria e inexistente “*Tierra Prometida*”

12.- El Estado Español, y nosotros como ciudadanos integrantes de este Estado, jamás permitiremos que se nos cercene una importantísima parte de nuestro cuerpo social, cultural y político, que representa un 20 % de nuestra riqueza nacional y un 16 % de nuestra población, por qué nos debilitaría como país ante la comunidad internacional, mermando nuestras capacidades económicas y perjudicando el nivel de vida del conjunto de la ciudadanía.

España es hoy una gran nación situada entre las 20 principales economías del mundo y reconocida internacionalmente como un estado social y democrático de derecho, con un nivel envidiable de calidad de vida de entre los 10 países más avanzados del planeta.

13.- Mientras dure este conflicto, los socialistas hemos de seleccionar nuestros objetivos y saber priorizar cual es en estos momentos el objetivo principal; y a nuestro criterio el objetivo principal pasa por derrotar en toda

regla al nacionalismo secesionista de la gran burguesía catalana y corrupta, concentrando todos nuestros esfuerzos en hacerles perder las próximas elecciones autonómicas, para poder arrojarlos del poder que les proporciona el Govern de la Generalitat y eliminar las palancas y herramientas desde las que engañan y manipulan a la ciudadanía (TV3, medios de comunicación institucional y sistema de educación pública).

14.- Esa lucha pasa por fortalecer un frente común de fuerzas constitucionalistas para aunar esfuerzos.

Tirando de los clásicos: *“Hay que unir todo lo susceptible de ser unido en contra del enemigo principal”*. Y el enemigo principal hoy es la burguesía secesionista catalana.

15.- En coherencia con ello, uniremos nuestras fuerzas para generar esa necesaria *“unidad de acción”* en ese frente común, participando activamente en promover iniciativas sociales, culturales y políticas que sirvan de muro de contención a la secesión.

4. Enmienda de **Adición** al apartado: EN CLAU CATALANA como punto 42

La identidad clara y definida del PSC, tal como se expresa en este documento de estrategia y la propuesta que se formula para reconstruir la cohesión social y nacional desde una perspectiva de izquierda resulta incompatible con el mantenimiento de acuerdos de integración electoral con partidos de adscripción demócrata cristiana.

La excepcionalidad de la situación política vivida en Cataluña los últimos años pudieron justificar estos acuerdos en el pasado; pero en el marco político actual devalúan el mensaje progresista que constituye la identidad del PSC y que debe permitirle recuperar un electorado que ahora es votante de opciones comunitaristas.

Hay que replantear la política de acuerdos con otras fuerzas políticas, priorizando la afinidad ideológica para que nos permita que se visualice una fuerza de izquierdas que tenga opciones de cambiar la actual hegemonía nacionalista y de aquellos que buscan el desmantelamiento del ESTADO de BIENESTAR. Los pactos con entes que se mueven en el campo democristiano o socialcristiano, no hacen más que plantear dudas en personas que se sienten de izquierdas y que podrían sumarse a nuestras propuestas y que sin embargo acuerdos contra natura como los que se mantienen con los socialcristianos, pueden hacerles desistir.

SABADELL

ESMENA D'ADDICIÓ al document marc estratègia. Part 1. Punt B

1) Participació i autocrítica

La repetició de les eleccions generals ha posat de manifest l'aplicació d'una estratègia assumida de forma disciplinada per tota l'organització, que requereix a posteriori un anàlisi amb més profunditat. Les decisions adoptades i els canvis significatius de discurs entre les dues campanyes electorals en temes tan importants com la constitució d'un govern progressista o la qüestió territorial catalana, han generat desconcert entre la militància i han fet sorgir dubtes sobre si els nivells de participació i autocrítica en el partit són els adequats, sobretot quan els resultats electorals obtinguts han estat força diferents dels previstos.

Les dificultats de governabilitat del país en un context de forta fragmentació política sense majories absolutes i la incidència en tots els àmbits de la qüestió territorial catalana, fa que la sensibilitat de la militància en aquests temes sigui molt important, per la qual cosa des de la direcció del partit farem un esforç addicional per a clarificar els posicionaments polítics i per potenciar la transparència, la participació i l'autocrítica. Actuant d'aquesta forma segurament aconseguirem un partit més cohesionat a nivell intern i més ben valorar per tota la ciutadania a nivell extern.

ESMENA D'ADDICIÓ al document marc estratègia. Part 1. Punt B

2) Resposta als populismes

Els populismes són el fruit de la combinació de tres factors: la globalització neoliberal, la incidència de les noves tecnologies en el mercat laboral i les repercussions de la crisi econòmica 2007-2013, que de forma conjunta han generat un increment significatiu de les desigualtats i una inseguretat creixent entre les classes mitjanes i populars dels països desenvolupats. Lluitar contra aquestes desigualtats i fomentar actuacions concretes que incideixin en la percepció d'inseguretat per part de la ciutadania, són els dos principals instruments per afrontar els populismes amb possibilitats d'èxit. Adequar amb celeritat la legislació als canvis que es produeixen en la societat i aconseguir que la justícia funcioni de forma eficient i ràpida en àmbits com l'habitatge, el mercat laboral, la immigració o la seguretat ciutadana, són recursos indispensables per a desmuntar molts dels arguments utilitzats pels populismes en el seu discurs.

ESMENA D'ADDICIÓ al document marc estratègia. Part 2. Punt B

3) La qüestió territorial catalana

La qüestió territorial catalana va més enllà del context geogràfic de Catalunya i afecta de forma molt important a l'estabilitat del conjunt d'Espanya, per la qual cosa requereix reconèixer que no és només un problema de convivència a Catalunya, sinó que repercuteix en la governabilitat de l'Estat. Per aquest motiu cal potenciar en el marc del Congrés del Diputats una comissió integrada per totes les forces polítiques, sense línies vermelles de partida i amb suports externs per facilitar la negociació, amb l'objectiu d'establir una proposta final, d'acord amb un pla de treball i uns terminis fixats a priori.

L'actual correlació de forces polítiques fa molt difícil que es pugui abordar una reforma constitucional en la propera legislatura, per la qual cosa la proposta final s'hauria de centrar en la recuperació i millora de l'Estatut del 2006, acompanyada de la modificació de diverses lleis orgàniques per fer possible la incorporació d'articles rebutjats per la sentència Tribunal Constitucional i la introducció de canvis en els àmbits competencials i de finançament. La proposta final s'ha de discutir i votar en el Parlament de Catalunya i en el Congrés del Diputats i ser ratificada a posteriori per referèndum a Catalunya.

Aquesta forma de procedir ha d'anar acompanyada d'un clima més favorable en el Parlament de Catalunya i en el Congrés dels Diputats, per a facilitar la governabilitat del país, i de la predisposició explícita a realitzar una reforma constitucional en el futur, quan la correlació de forces polítiques en el Congrés del Diputats així ho permeti.

SANT ANDREU

Punt 25. Esmena de **substitució**

Substitució de "... sense momentum revolucionari, és a dir el de l'evolució o progrés ..." per "valenta, progressista, inconformista i contínua ..."

Punt 26. Esmena de **substitució**

Substitució de "... sense vocació hegemontitzadora però ..." per "amb vocació majoritària i ..."

Punt 36. Esmena d'**addició**.

Addició de "... i la reacció desproporcionada i deslleial de les dretes ..." entre "... per part de l'independentisme ..." i "... ha provocat el seu abandonament ..."

SANTS-MONTJUÏC**20. Afegir** al final paràgraf

“Promoció i defensa dels serveis públics com a vertebradors de la democràcia, defensa dels empleats públics i les seves condicions de treball”

Afegir nou punt 30bis)

30bis)“Fragmentació que no ha permès fer explotar les bases de la nostra societat gràcies als més de 300.000 empleats públics que han mantingut els serveis públics, fins i tot contra els puntuals tancaments patronals en els dies de màxima tensió institucional. Cal fer valer aquesta circumstància i agrair als professionals de la funció pública la seva fermesa democràtica i constitucional”.

34. Substitució

línea 1 (substitució de)...el que ens fa un sol poble... (per) ...el que ens fa un poble cohesionat..

37. Afegir al final paràgraf

“Reconèixer públicament la labor de cohesió exercida de manera callada i serena dels empleats públics, a vegades contra els intents d'utilització partidista. Posar en valor la importància d'uns serveis públics imparcials”

TARRAGONA

Paràgraf 10

Supressió línia 4 de *comunitari*

Addició línia 4 entre *populismes*, i *ultraconservadorismes*: feixismes, Quedaria així: nacionalismes, populismes, feixismes, ultraconservadorismes ...

Substitució línia 8 de *comunitarismes* per *populismes*

Substitució línia 12 de *comunitarismes* per *populismes*

Paràgraf 11

Substitució línia 1 de *comunitarismes* per *populismes*

Entre paràgraf 17 i 18

Addició d'un nou paràgraf: *La vocació municipalista del PSC fa que situem en les ciutats i pobles el centre de la nostra acció política, donant resposta a les necessitats dels ciutats i afirmant la proximitat de l'administració local com un dels principals fonaments de la democràcia participativa. Treballarem per garantir l'autonomia municipal i la suficiència de recursos pels ajuntaments. Les ciutats son l'epicentre de les grans transformacions globals i es necessari treballar des de tots els nivells per a facilitar uns desenvolupaments urbans sostenibles, i transformant i planificant ciutats més humanes, saludables, equitatives i cohesionades. Volem ciutats obertes, diverses, cosmopolites, que facin del coneixement i la innovació les eines per oferir més i millors oportunitats a la seva ciutadania.*

Paràgraf 22

Addició línia 2 entre *drets humans*, i *multilateralitat*: mecanismes efectius de justícia penal internacional davant els crims de guerra i contra la humanitat,

Supressió línia 5 de *de govern internacional*

Addició al final de la línia 5 *que facilitin la governabilitat global i regional*

Quedaria així: Cinquè, solidaritat internacional en front de la insolidaritat del neoliberalisme i de la solidaritat grupal del comunitarisme. Això vol dir: pau i drets humans, mecanismes efectius de justícia penal internacional davant els crims de guerra i contra la humanitat, multilateralitat i diàleg cultural, comerç just i sostenible, taxa Tobin i eradicació dels paradisos fiscals, ciutats en xarxa, gestió humanitària dels fluxos migratoris, tot plegat emparat per autèntiques institucions que facilitin la governabilitat global i regional.

TERRASSA

Part I: En clau global. A. Societats fragmentades

Proposta d'esmena de **modificació** al punt 4 .

Després del primer paràgraf “La globalització i encara menys societat civil mundial “. Suprimir el parèntesi (només la que formen algunes ONG transnacionals i algunes xarxes d'institucions parapúbliques) i afegir a continuació:

“Cal destacar però la labor de sectors democràtics en la resposta als reptes de la globalització. Es tracta de sectors que sorgeixen de l' àmbit privat de la societat internacional que aglutinen molts grups de ciutadans en les ONG (MSF, Greenpeace , etc .) o en actius moviments antiglobalització com el Foro Social Mundial i ATTAC, y algunes xarxes d'institucions parapúbliques.

Proposta d'esmena d'**addició** de 3 nous paràgrafs, entre el 5 i el 6:

5.1. La interacció de les TIC amb l'economia de base productiva globalitzada també ha produït nous oligopolis globals que esquiven la fiscalitat i domicilien els seus beneficis en “paradisos fiscals”, a més de implementar nous “models de negoci” que amb l'excusa de la tecnologia, molt visible en el sector de la logística (Amazon, Uber, Cabify, Glovo, etc..) sobre exploten els treballadors, tractats falsament com a autònoms i per tant, estalviant-se les cotitzacions laborals.

5.2. I en l'economia merament digital globalitzada també s'han conformat uns oligopolis que actuen gairebé al marge del control dels estats. La naturalesa de la seva producció (matèries primeres i productes finals immaterials, virtuals, que s'intercanvien en temps real i a escala planetària per les xarxes de telecomunicacions, on no hi ha duanes ni peatges) dificulta enormement el control per part dels estats. I l'atomització política obstaculitza la regulació d'aquests mercats virtuals. Una regulació global necessària per aplicar la fiscalitat que correspon als seus enormes beneficis i per a protegir el que per ells son mercaderies virtuals obtingudes gratuïtament i que els enriqueix acceleradament: les dades dels usuaris. És el paroxisme de la mercantilització de la vida endegada en la fase industrial avançada del capitalisme: els “perfils”, i la intimitat dels usuaris de xarxes i aplicacions és la mercaderia més rendible, a jutjar per la velocitat d'enriquiment de Google, Facebook, etc..

5.3. La conseqüència és que l'escassa fiscalitat aplicada a les grans transnacionals de l'economia digital està posant en qüestió el manteniment dels serveis públics i les condicions de treball quan, irònicament, la riquesa

produïda actualment és 10 vegades més gran que la de mitjans del segle XX, quan es va implantar a Europa i Nord-Amèrica l'Estat del Benestar.

Part II: En clau catalana.

A. Una Catalunya esquinçada

Proposta de **nou paràgraf**. Josep Casajuana. Després del 29:

29.bis. Ja abans de l'esclat de la crisi financera i econòmica mundial del 2008, els socialistes de Catalunya vam promoure l'actualització del nostre Estatut d'Autonomia per a disposar de l'eina que necessitava la societat catalana per a tenir futur en la nova societat del coneixement. L'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya, presentat, negociat i aprovat pel Congrés dels Diputats espanyol i aprovat després en referèndum per la ciutadania catalana, va ser qüestionat seriosament pel Tribunal Constitucional. La percepció majoritària a Catalunya va ser que un pacte polític i jurídic que tenia l'objectiu de mantenir la nova redistribució del poder per una generació, quedava en paper mullat. La indignació que va produir va esdevenir frustració. El president Montilla ja havia parlat de la desafecció creixent de molts catalans defraudats per la resposta obtinguda.

B.I valor afegit del PSC

Proposta d'esmena per a **corregir** la penúltima frase del paràgraf 37, que potser contraproduent en diversos col·lectius:

És hora que les llengües, l'escola, TV3, la Diada o la senyera tornin a ser de tots.

És hora que les llengües, les polítiques educatives, els mitjans de comunicació públics de Catalunya, la Diada o la senyera tornin a ser de tots i per a totes les persones que viuen a Catalunya.

VIC

Paràgraf 16 (fonaments polítics): "materialisme" avui dia pot confondre's fàcilment amb "consumisme" pels que estem menys acostumats a la tradició marxista (cada vegada més nombrosos). Però atesa la limitació del reglament del congrés sobre la documentació-marc (art. 28), proposo complementar aquesta expressió amb algun adjectiu que eviti confusions ràpides, com ara "materialisme dialèctic" que li donaria més sentit, o "materialisme ètic" que a més li afegiria un sentit ètic al materialisme. L'altre fonament que crida l'atenció és el de la fraternitat com a instrument per a fer efectiu el reconeixement de totes les identitats, ja que d'entrada la definició clàssica de fraternitat és l'amplia de germanor, més que no pas la estricta de reconeixement identitari; i com que aquest simpatitzant ha hagut de pensar dues vegades per adonar-se que la **fraternitat va més enllà de la simple tolerància** (passiva) de les altres identitats, per afavorir l'entesa de la fraternitat com a instrument de reconeixement proactiu i no de simple coexistència, proposo afegir després de fraternitat, "més enllà de la simple tolerància" per a fer efectiu aquest reconeixement.

Paràgraf 17 (drets universals...): Negar que els desitjos i eleccions personals es puguin convertir en drets pot interpretar-se com una limitació individual a les **utopies** que defensem al final del paràgraf 13. Per aquest motiu es proposa complementar aquella expressió amb la limitació de no lesionar la convivència i afegir per tant al final de la primera frase: "si amb això es vulneren els drets dels altres".

Paràgraf 21 (escenaris públics): Alerta amb el tercer sector com a impulsor i gestor socioeconòmic, com per exemple serveis i infraestructures, ja que algunes de les seves organitzacions no només poden no aportar valor social clar sinó que a més fins i tot poden aprofitar-se'n vilment, com passa amb les falses cooperatives o les fundacions de partits. Per no anar amb la flor a la mà proposo afegir ja des d'ara la **garantia de l'interès i el control públic de les gestions del tercer sector quan intervingui en aquests escenaris públics**. El fet de no tenir ànim de lucre no garanteix per si sol que es tindrà interès públic o que es respectarà la llei en un moment donat. El perill d'efectes no desitjats si no es garanteixen l'interès públic i el compliment de la legalitat per aquest tercer sector entronca amb les aportacions que faig més endavant.

Paràgraf 36 (refer pactes trencats): tot i que posa els exemples de llengua i educació, no concreta quins són els pactes previs que hi havia i que han estat trencats, impeding en conseqüència el debat sobre aquest punt.

Paràgraf 37 (1r. objectiu: unitat civil i cohesió social): Això torna a tenir relació amb el relat del final. Entenc que en aquest punt estratègic el PSC ja està allà on toca (partit ròtula esmentat al paràgraf 42): Entre el neoliberalisme i el populisme comunitarista que defensa aquest document-marc, en una posició no polaritzada que fins i tot pot encabir conjunturalment altres formacions tradicionalment allunyades. Però aquesta posició central com a estratègia d'unitat civil i cohesió social no ens pot fer perdre de vista el contacte i la millora de la realitat social **dels més desfavorits**, que és l'autèntica cohesió social per un partit d'esquerres dintre d'una Espanya progressista (paràgraf 43).

Paràgraf 40 (4rt. objectiu: Espanya federal):

1- "Més Catalunya a Espanya i més Espanya a Catalunya": Caldria **potenciar l'intercanvi** d'estudiants entre comunitats autònomes, és a dir, potenciar molt més el programa Séneca: avui dia hi ha molts joves catalans que tenen més relacions amb joves de la UE que amb d'altres parts d'Espanya. A més, l'intercanvi juvenil és un poderós **instrument de futur**. També caldria potenciar programes d'intercanvi de tota mena amb les altres comunitats a fi d'enriquir-nos mútuament a tots els nivells possibles.

2- Ja tenim una Espanya Federal de facto i no ha servit per a solucionar el problema de l'articulació territorial, ja que s'està discutint la sobirania. Paradoxalment l'independentisme majoritari, que és declara europeista, abandona aquí l'encaix dominant a la UE (excepte al Regne Unit a punt de sortir-ne), on els estats federats no tenen sobirania. I lluny de ser un simple ganxo electoral a Catalunya, podria aprofitar-se la reivindicació d'aquest **canvi nominal a estat federal com a eina per a negociar la fi de les reivindicacions sobiranistes** (reforçant en el nostre relat aquesta incoherència independentista) i acabar la transició, i resoldre l'encaix territorial a l'estil dels estats europeus homologables i ser aquest un punt clar que permeti un consens ampli de la modificació de la Constitució, sempre i quan l'anterior sigui una eina per a aconseguir la pau social en aquest punt essencial de l'encaix territorial. Mentrestant cal no deixar de construir i disseminar el nostre **relat** i remoure els handicaps que el desvirtuen.

Paràgraf 42: No només partit "ròtula" sinó també partit "aranya":

La ròtula és un **nucli d'articulació resistent**, però poc actiu fora d'ell mateix. Mentre que l'aranya té potes que surten i actuen **fora del nucli**. La ròtula articula posicions polaritzades, però ella actua poc i més aviat "arbitra" l'actuació de tercers; mentre que l'aranya surt i toca els punts allunyats per ella mateixa.

En aquestes eleccions s'ha evidenciat la queixa d'una part dels electors que han optat per solucions extremistes, a la vegada que s'han mantingut la resta de posicions. La idea de l'aranya fa que s'actui en tots els àmbits que la

societat n'ha expressat necessitat. Així i per exemple en el cas de la vivenda, això significa des de intervenir la relació de veïnatge entre nouvinguts i vellvinguts de la mateixa escala a procurar vivenda per a tota la població. No és el mateix fer d'àrbitre que de jugador. I cal jugar per **tot el camp** i arribar eficaçment fins als extrems d'on ve la queixa, i això hauria de tenir **reflex en els objectius estratègics** i la implementació de les mesures que se'n derivin.

Paràgraf 44 : aportacions a la base del relat a Catalunya:

A dia d'avui malauradament hi ha molts catalans (milions) que es senten molt allunyats d'una idea positiva d'Espanya. Són els nostres familiars, els nostres amics, els nostres veïns, i els nostres coneguts; i a més defensen la noble idea del reforçament de drets fonamentals com els d'expressió, reunió o manifestació. No obstant el seu relat de la relació amb l'Estat és bàsicament negatiu, **un relat de deslegitimació i desprestigi de l'estat espanyol (i dels seus defensors) usat com a arma i justificació per a voler-ne marxar.**

Ja sabem com hem arribat fins aquí:

- 1- Una transició inacabada després d'una guerra civil que ja derivava d'un **encaix no resol**t.
- 2- El **menyspreu** (potent destructor de convivències) existent cap a la idiosincràsia catalana i la **manca de** justícia en el sentit de donar a cadascú i **reconèixer** a cada societat el que es mereix segons el seu esforç i mèrit (v. 3r. objectiu al paràgraf 39). Això no afecta la solidaritat entre territoris.
- 3- El procés, com a estratègia de Convergència per amagar el 3%, ha precipitat l'ímpetu dels partits independentistes per coherència amb els propis postulats, i ha escampat i institucionalitzat el **relat independentista agressiu que patim**: exacerbació identitària, democràcia abstracta per sobre de les lleis i legitimacions democràtiques concretes, dret d'autodeterminació inexistent, error de càlcul propi que es capgira en relat de venjança, deslleialtat institucional autonòmica per atacar el propi estat, greuges continus, ridiculitzacions contínues, categorització subtil de la sobirania a tots els nivells ("subjecte polític", "parlar de igual a igual", o "parlar de tot al parlament" sense dir que això també significa votar i vulnerar els límits competencials autonòmics)...
- 4- ...que alimenta la **escalada de joc brut** amb la banda més espanyolista, on l'important és aïllar el contrari, anant en contra de la cohesió social, en lloc d'intentar reconciliar-s'hi (v. paràgraf 42).
- 5- No es discuteix enraonadament: simplement es vol guanyar la partida. Una partida que va de **sentiments** (els que ha exacerbats l'independentisme). Però la independència no és la solució, perquè la condició humana continuarà igual d'imperfecta amb independència que sense. Perquè quins sentiments es refarien en un canvi d'estatus quo que no n'aixafessin d'altres? Serem capaços de separar els sentiments positius per a tothom dels que no ho són, com ara l'identitari exclouent o el supremacista?

La situació d'anormalitat pel procés provoca una **manca d'autocrítica dins la Generalitat**, també anormal i preocupant. D'aquesta manca per la part política ja se n'ha parlat molt. Però no se n'ha parlat gaire de la manca d'autocrítica **per part del funcionariat** de carrera que és, a més dels servidors públics polítics, la gran **massa que ha de defensar la legalitat** de forma totalment independent del govern de torn.

Especial referència al funcionariat:

La manca de crítica interna es veu per exemple a l'educació pública no universitària, on la vaga no unitària sindical del 18 d'octubre **cap a fora**, per raons del "procés", va tenir un seguiment **molt major que** la unitària de tots els sindicats d'ensenyament del 16 de maig de 2019 **cap a dintre**, per raons laborals.

Aquesta manca d'autocrítica va paral·lela a la **manca d'aplicació de la legalitat** per part del funcionariat. Recordi's en aquest punt el tancament de centres educatius el 3-10-17 com un exemple clar de patrimonialització política dels serveis públics que **molts funcionaris no vam tenir el coratge de protestar** o ho vam fer de forma tímida.

Els governs locals també són exemples continus d'aquesta patrimonialització.

"Els funcionaris desobeiran" es deia en ple auge independentista previ al referèndum, en una mostra més de patrimonialització del funcionariat que obvia la seva funció essencial de defensa de la legalitat. Dos anys més tard sense que els funcionaris hagin desobeït, el conseller d'educació ha dit que no vol **"cap funcionari"**. En aquest punt cal preguntar-se per quin motiu el polític independentista d'esquerres responsable dels funcionaris docents catalans, **en lloc de manar-los la feina com és la seva obligació, els vol eradicar**. La resposta a l'anterior passa per considerar que aquestes desviacions no haurien tingut la mateixa magnitud si hagués hagut una idea forta de **funcionariat defensor de la normativa i independent del govern de torn**. Les preguntes parlamentàries del PSC de l'estiu ja apuntaven aquest problema.

La peça clau en aquest funcionament òptim que es troba a faltar és el **sistema d'inspecció**, ja que és aquesta l'autoritat que ha de vetllar per a que el funcionariat faci la seva feina legalment i independent a cada sector. Per altra banda, l'alta taxa de precarietat entre els servidors públics (els anomenats interins) fomenta la idea de **clientelisme** del govern del qual depenen. També la ubicació de funcionaris "claus" des del punt de vista estratègic a través del sistema de lliure designació (i els ubicats al seu torn per aquests) redunden directament en aquest clientelisme i afebleixen la idea original del funcionariat i de retruc la seva resposta davant del bloqueig, dels efectes dominós, dels boicots, o de l'aparició de "pseudodrets" nous (com podria ser el d'objecció de consciència per justificar l'acció u omissió que sigui) a similitud del "dret" d'autodeterminació. Igualment, la "llei aragonès" és un nou exemple d'aquest desgast progressiu d'aquesta funció original d'independència política i legalitat per la via de la seva substitució en benefici de la actuació privada, menys exigent quant a la legalitat i la independència que ens ocupa. I un altre exemple ho és també el fet d'obviar progressivament el jurament de la Constitució (amagat entre la paperassa burocràtica) dels nous funcionaris de la Generalitat.

O és que algú espera que amb presoners, fugits i sancionats, i els que vindran, els partits independentistes restaran passius i no faran totes les càbales possibles per a rescabalar-se i reorientar la **segona part de la partida** que encara queda pendent? I arribats a aquest punt cal preguntar-se novament si en un futur **un funcionariat minoritari dins els serveis públics i desprovist de la seva funció d'independència política i de defensa normativa podrà aguantar una nova embestida de desobediència massiva** com la que hem patit (i encara patim). I cal preguntar-se també si aquests tics liberals d'un partit d'esquerres com ERC no són sinó una **estratègia independentista més àmplia i subtil** a fi d'enervar la única massa oficial (la de funcionaris) que pot fer front a una massa desobedient com a possible jugada de final de partida. Aquesta massa desobedient avui dia ja és en bona part **"Fuenteovejuna 2.0"**: Àgil, subversiva, comunicada puntualment i anònima, tot i que en aquest últim punt les queixes expresses del govern (i algun partit polític) sobre la persecució del tsunami democràtic fa bona l'expressió de que "si vols saber qui porta l'aigua, vessa-la". I el fet d'actuar en massa fa **"embussar" les institucions judicials i d'ordre públic**, que no donen l'abast. De fet aquest és el seu objectiu. Però si bé Fuenteovejuna s'ha modernitzat, és evident que l'estat no ho ha fet en igual mesura. En aquest punt és clau accelerar la resposta estatal, tant a nivell judicial com administratiu. I si bé el dret de queixa fa avançar la justícia social, al menys en aquest punt àlgid no es pot "abaratir la protesta" suavitzant la llei de seguretat, ja que és sabut que és la temperatura de la massa del mar la que determina la formació de tempestes.

Recapitulació de les aportacions als objectius estratègics (paràgrafs 37 a 42):

- 1- Partit “aranya”.
 - 2- Establir i potenciar mesures concretes de desgreuges del menyspreu i de reconciliació.
 - 3- Popularitzar el relat: Establir estratègies concretes per a explicar el nostre relat segons els diferents espais on s'hagi d'explicar. Això vol dir també proporcionar estratègies per evitar l'aïllament personal dels qui participin en la disseminació d'aquest relat. Fins i tot proporcionant estratègies de resiliència personal pel no abandonament dels espais amb relat independentista dominant.
 - 4- Reempoderar el funcionariat com a antídoto eficaç contra la deslleialtat administrativa i com a eina crítica dintre de la Generalitat.
 - 5- Proposar a l'estat el complement de l'anterior en les seves competències i
 - a) de lluitar contra les desobediències que vindran tot accelerant la resposta estatal, això és, incloure les desobediències en el llistat dels judicis ràpids i agilitzar la resposta administrativa;
 - b) de contemplar l'articulació federal com a solució “a la europea” de l'encaix territorial.
 - c) de tractar les penes de presó amb l'instrument que té l'ordenament jurídic per a cassos com els que tenim ara, és a dir, amb l'indult polític governatiu com a una eina més per a la reconciliació i en la negociació de la solució.
-

VILADECANS

1. Art 1: Substituir “la igualtat home-dona” per “la lluita per fer efectiva la igualtat home-dona”;
2. Art. 1: Substituir “la multipolaritat geopolítica que exemplifiquen el G-7 i el G-20” per “l'aparició i consolidació de nous pols de poder que exemplifiquen la consolidació del G-7 i el G-20”;
3. Art. 2: Eliminar “satura els equilibris establerts i”;
4. Art. 3: Substituir “trenca el contracte social” per “soscava severament el contracte social”;
5. Art. 4: Substituir “però molt poc estat mundial” per “però molt poca regulació global de l'interès públic”;
6. Art. 4: Substituir “no abordables col·lectivament” per “no abordables més que col·lectivament”;
7. Art. 4: Substituir “als treballadors dels països occidentals” per “als treballadors i treballadores dels països industrialitzats”;
8. Art. 5: Substituir “lideren l'economia mundial” per “tenen el gran potencial de liderar l'economia global”;
9. Art. 6: Substituir “pèrdua de representativitat de les institucions” per “pèrdua de la legitimitat de les institucions”;
10. Art. 8: Substituir “si no noten directament la recessió” per “i fins i tot aquells qui no pateixen les conseqüències directes de la recessió”;
11. Art. 8: Eliminar “els primers”;
12. Art. 9: Substituir “estan sense resposta” per “han demostrat dificultats per trobar respostes adequades davants els grans reptes descrits”;
13. Art. 9: Substituir “el socialisme democràtic no disposa d'una alternativa real després d'haver assolit, majoritàriament, de forma explícita o tàctica (a partir de la caiguda del mur de Berlín) dels paràmetres de política econòmica “ortodoxa” en el que es va anomenar la Tercera Via” per “el socialisme democràtic va trobar dificultats -tan ideològiques com polítiques- després d'haver assolit, majoritàriament, de forma explícita o tàctica (a partir de la caiguda del mur de Berlín) dels paràmetres de política econòmica “ortodoxa” en el que es va anomenar la Tercera Via”;
14. Art. 10: Substituir “la manca d'alternativa” per “les dificultats per plantejar alternatives”;

15. Art. 12: Eliminar “retroalimentada per l’efecte bombolla d’Internet”;
16. Art. 12: Afegir, després del punt final, “i davant la qual sembla impossible tenir la incidència suficient per adreçar els problemes més fonamentals”;
17. Art. 13: Substituir “de més homogeneïtat” per “amb nivells de polarització més limitats”;
18. Art. 17: Substituir “això vol dir” per “En el nostre context més immediat, això és tradueix en”;
19. Art. 19: Substituir “i menys propietat” per “més drets de propietat comunitària o col·lectiva”;
20. Art. 21: Substituir “multilateralitat” per “multilateralisme”;
21. Art. 23: Afegir, després de “i en particular l’economia”, “per evitar les pitjors conseqüències”;
22. Art. 23: Afegir, després de “les institucions democràtiques”, “i en el projecte socialista com a programa de progrés emancipador”;
23. Art. 23: Afegir, després de “i eficaces”, “i socialment responsables amb les persones a les què serveixen”;
24. Art. 26: Substituir “neofranquista” per “neo-feixista”;
25. Art. 28: Afegir “conscienciada” abans de “fiable”;
26. Art. 29: Eliminar “lluny de solucions plebiscitàries”;
27. Art. 30: Afegir, després de “de tothom”, “més enllà de qualsevol diferència identitària”;
28. Art. 31: Substituir “situats en aquest terreny” per “si ressituem el debat en aquest marc de referència”;
29. Art. 32: Substituir “cohesió nacional” per “cohesió com a poble”;
30. Art. 33: Afegir, després de “oportunitats econòmiques i socials”, “més enllà de qualsevol afiliació identitària”;
31. Art. 36: Eliminar “capitalitat de BCN, infraestructures...” [propostes poc clares];
32. Art. 36: Afegir, després de “una Espanya federal”, “tot seguint les línies mestres fixades en la Declaració de Granada (2013) i la Declaració de Barcelona (2017)”;
33. Art. 37: Substituir “paper internacional” per “acció exterior”;
34. Art. 37: Afegir, després de “en els marges”, “esdevenint una força motriu en el progressiu procés d’integració europea”;
35. Art. 38: Substituir “obtenir” per “establir un diàleg ple i sencer”;
36. Art. 39: Substituir “per almenys una dècada” per “en el futur més immediat”.

CERDANYOLA

Paràgraf núm 5. Línia 3. **Addició**

Entre “el comerç” i “els serveis”, de la línia 3, afegir “així com una invasió”

Paràgraf núm 6. **Addició**

Afegir un nou paràgraf a continuació

“Observem com es propaga la cultura del odi, sovint fomentat des de governs, arreu del món però també a Europa i al nostre país. Amb aquesta propagació de l’odi i la por es fomenten restriccions a la llibertat d’expressió i reunió, polítiques de control de fronteres que no garantixen, quan no ignoren, els drets humans de migrants i refugiats i s’implementen polítiques discriminatòries vers dones, col·lectius LGTBI i diverses minories.”

Paràgraf núm 20. Línia 1. **Substitució**

Substituir “distribució (pre o re) de treball i riquesa” per

“hem de tenir en compte els nous escenaris que amb un alt nivell tecnològic permeten, com mai, el control de la producció en poques mans, així com la recollida d'informació vital i privada de persones i col·lectius, el nostre compromís ha de ser ferm en buscar sistemes de distribució (pre o re) de treball i riquesa, i de protecció de la privacitat i llibertat,”.

JUSTÍCIA SOCIAL
FEMINISME
ECOLOGIA

14è CONGRÉS
PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

